

23-176

Keleivis Karaliūcziuje
kas Seredą išdūdams kas-
toj ant bile kokio Pūsto
apsteltotas su Pūstpin-
geis ant Bėrtainio Metū
3 Egr. 9 Pf.

Keleivis

Tey kursai del Keleiwjo
kunigui kurbacziui kę ra-
šyti noretu, tay jo Gro-
mata jį ras Karaliūcziuje
Duchmacherstraße № 11.

Karaliūcziiaus Broliams Lietūwininkams Žinės parnešas.

№ 14.

Karaliūcziuje. Seredoj, 10. Oktobert.

1849.

Ev. 18. po fw. Traicės. Matt. 22, 34—46.

Kas rėgis jums apie Kristu?

Ar tu pažysti reikalingiausias klausimas, kūr
tacziau taip retay klausiamas? Ar tu pažysti klausimą,
ant kurio tikrą Atsiliepimą dūti yrą sunkiū sunkiausia, o
tacziau daugiausi mislij tai eša lengviū lengviausia. Szi-
tas dymnasis klausimas yra tasai, kuri Wiešpats Ewan-
gėlijoje klausia: „Kas rėgis jums apie Kristu?“
Sakau tas labay retay klausiamas. Wiši atvirieji Grie-
fininkai, Wagis, Prigawikai, Birtoklei, Reteisieji, Ne-
susimilstantieji, Szykštoklei ir kurie jiems lygus šitam
Klausimui iš Kelio eit, jausdami, kad cze jie galėtu At-
siliepimą gauti, kursai jū Szirdi išgandytu. To
Klausimo n'atboja šio Gžeso Sadduceūšiai, kurie
kaip anie Kristaus Gžese, nesirupina ney apie aną Am-
žią, ney apie Dangu, ney apie Pėklą ir lyg nesizinoda-
mi, kad nesmertelną Dufią turi, ir tikt už šio Amžio
Palaimą ir Pinksmybė pasiprocedodami. To Klausimo
nesirupina ney mūsų Gžeso Parizeūšiai, kurie misli-
jas per sawo pacziū Deisybė Ponui Dievui itikšė ir pa-
sididžiodami dingojas, kad jis jū del jū Szwentybės sa-
wo Kerštū ney iš Tolo ne turis užgauti. Die weikias
Klaustu, „Koks wyriausias Prisakimas“ ir koki tūjū iš-
pildidams jū šwentėsnis busu, ale ne: „kas Kristus?“
Taipo wisas Swietas to ne klausia o ir mūsų Žemės
Dawādijime ne klausiamas, kas Kristus mums, kas mės
Kristui? ir uzmirkstama, kad kurs ne su Kristumi, tas
prieš Kristu ir kurs ne su Kristumi renka, tas išbar-
sto. Ne kas cze atsimena, kad mums nierra ney wie-
name Kitame Išganimo ir ney wienš kits Wardas ir
mūsų Žemei dūtas, kuriame turim buti išganyti, ir nierra
be Kristaus niekur Palaimōs, bet wiena Bėda ir Bjaurybe ir
ant Gālo Prapultis. Tangi aš tą klausimą, kuri
Wiešpats patšai klausēs, klausiu taip maczney ir taip toli
kaip galiu: „Kas rėgis jums apie Kristu?“

Bet tikras Atsiliepimas ant šito Klausimo labay
sunkus, aš labay sunkus. Anie Raštēmokiti mislidamiesi
tai žina, tojau atsiliepe: jis Dōwido Sunus, ale bewėik
nutilti turejo. Taipo ir dar šendien mislijas daug ra-
si šep aukštay mokitū žmoniū tai žina, jį laikydami
per Dōwido Sunu ir per išmintingą Mokitoji, ale šep per
bėdną prasta žmōgu, kokie ir mēs esam. O tai ir tiesa;
jis bėdningėsnis budams už Lapes ir už Paukšezius ne tu-
rejo kur sawo Galwėlė padėti; o galiausey budams pa-
peikčiausiasis ir newercžiausiasis, slogintas, Diewo iš-
tiktas ir muczitas (Sęz. 53.) jis turejo kaip prakeiktas

ant Kryžiaus sawo Amžią baigti. Ale ar tai wisšas?
Tey tu daugiaus apie Kristu ne nori žinoti, tay tu nu-
sigasti ir nutilsi, kad jis Kartutą patšai taw sawo Szlo-
wėje pasirodēs taw klaus: „Kas rėgis taw apie Kristu?“

Bet cze norēs sakyti: Tūk tai koznas Kriš-
czionis iš Mo... mokinesī, kad Tęzus Kristus Diewo
wiengimesis Nus ir žmogumi užgimes iš Marijōs
Mergōs, už mūsų Griekus mirēs mūsų Deisybės deley prifike-
lēs ir sededams po Dėšine Diewo ateis jis šūditi Ghywus ir Ru-
mirusius. Bet taw kad tu tai žinai, ir gēr koznām Kūdikiu,
kursai tai gauna jauns bebūdams mokintis. (2 Tim 3, 15)
Kas jin kaip arti tas Gžesas, kuriame Kudikei tai pa-
tirti ne gaus, ir Išpazinimas Kristaus dar daug re-
cziaus bus randamas, ne kaip dabar. Ale ir šito Išpazi-
nimo ne gana. Tūk ne klausiu kas apie Kristu šwen-
tame Rašte ir Katgismūse parašyta; bet kas jums
arba taw rėgisi apie Kristu? Taw tai wis tikt tada te-
maczija, kad tu cze iš wisōs Szirdies pridėti gali:
Tęzus Kristus m'ano, tikray m'ano mylimasis brangu-
sis Wiešpats, kurs manę prapūlusi ir pražudytą žmōgu
sawo brangum Krauju iš Smerties ir iš Pėklōs atpirko.
Be jo aš prapūlēs, su jūmi aš ne bijau ney Smerties ney Wėl-
nio. Jis m'ano Wiešpats, kuriam aš šlužiju iš wisōs Szir-
dies; jis m'ano Wiešpats o aš esmi jo, wienat jo su Kunu,
su Dufia su kožnu Atdušiu ir su kožnu Krauju Kapėliu.
Jo aš noriu būti ghyw budams ir mirdamis o ir iki
i Amžiu Amžius. Dgi kę tu cze sakai?

Bybeliū Draugyste.

„Aš girsu Diewo Žōdi, aš girsu Wieš-
paties Žōdi.“ Ps. 56, 11. Ketwerge, Ataji Ok-
tobert mēs ficzion Karaliūcziuje gražia Szwentėlė šwen-
tēm, būtent Metū Szwentę Draugystēs ant Praplāti-
nimo Diewo Žōdzio. O kad ta ir ne tokio plomna
pagal wiršutinius Dalykus buvo, tay tacziaus tarp
mūsų tefekjo Srowes gywojo Wandens, taipo jog man
gailu, kad aš jums ne Gžesu apie tą Žinę dawēs, rāsi
wienš ar kits jū būtu atkeliawēs, su mumis tūmi atsigai-
winti. Pulkėtis Diewo Žōdi mylincziū Dufeliū šio
Miesto susirinko tam Dalykui ant Žegorians dwiejū po
Pietū Piliēs Bajnyczioje. Gze mēs Wiešpacziui Mal-
domis ir Giesmėmis defawojōme už tai, kad jis šira mūsų
Draugyste jau 35 Metus pikeziausiosia Dienosa Swiete
Pėklōs Wėtroms be ūziant Pakajuje saugōjēs ir
jōs Darbą žegnōjēs; cze mēs jį meldēme, kad jis ir

621239/21271

toliaus su savo Malone prie mūsų butu, ir ypacien su savo Zodziumi dūtu šviesi per Švietą ir dūtu wisur issireikšti, kaip tasai esąs mūsų sunkioja Komosa Kardas su dviem Ušmenim, ir mūsų Nakties Kelionėje Zvake, švieszianty lyg kokia šviesi Zvaigždė i mūsų Tamsybę ir lyg Grdmata Dangaus Tėmo mus jo Baikus budinanti, kinkminanti, stiprinanti ir iš švietimės Žemės Namūn paršaukianti, ir Dangaus Dūna mūsų Dufeles walgibinanti, idant jos ne amžinay numirtu. Kunigs Woyke iš Miestelio Bartenstein buvo nū tokišjau Draugystės aname Mieste šen atfustas, mums susiejus nū anōs mūsų Draugalkōs labas Dienas parnešti, o pamelstas įsai mums ir gražis Mišią laike pagal aną Prarako Žōdi: *Uš Žeme, žeme, žeme, Klausyk Pono Diewo Žodi!* Jer. 22, 29. mums nū šventōs Wietōs stipru liudiną dūdamis, kaip Diewo Žodis esąs Ula ir Tiesa. Mūsų silpnā Szirdis prifwālanti t wirt o pasiliekanzio Dāikto šiušē Suirimūse ir kasdieniškušē Persikeitimūse, kur Nieks nē pasielikt, kur Wieszpacziū Macis pasilpsta ir Karaliū Krasēs sugruw, šep ji turinti sunykti. Todēl gēr tai Szirdeli, kuri tweriasi ir laikosi Diewo Zodziumi; nēs Kalnai sugruš, Kaukaros sukris, bejē Dangus ir Žeme sugaiš, ale Wieszpaties Žodis pasiliks amžinay. Mūsų Szirdis privalo istikimōs Tiesōs Gzēsē Paklydimō ir Melū, o jau seniaūsiūse Gzēsūse Zmonū išmintingiaūsiēji tōs su wisa Proce jēklojo, bet kad jie tą paslęptaji Škarbą jau mislijosi be turī, tay beweik tas jiems prapūle, kaip Puta, ir jie pajuto savo Tiesą i Melą pawirtusę. Dgi dabar Zmonēs šaukia, kad Zmogaus Išmintis esanti Tiesa, ale kad klausī: kieno Išmintis? Ar tawo, ar māno? Ar Ukštūjū ar Prastūjū; ar tū nū praėjusiu Szimtmecziū, kaip antay Monžēsiaus, Žezaijosiaus, Žōno, Pōwilo, Augustino, Piuteriaus, Kalwyno ir kitū, kurie kaip dwāsishti Milžinai iš seniaūsiūjū Gzēsū sawo škaistą Išminti mums parodo, arba bene Išmintis tūjū, kurie mūsų Dienosa lyg pablūdē Waikai anū Zodziumi niekin, kurius jie dar ney perskaityti newaliawę, ir išmanyti ney tū tiek? Kieno Išmintis Tiesa, ar mūsų Sentemjū Išmintis, kuri Karalystes pabudawojusi, kuriosa mūsų Tėwū Sewai Pakājuse gywene, arba bene pasididžiojanti Išmintis mūsų Gzēsō, kuri Darbus anū Gzēsū jokōdami suardo; ar tū, po Desinēs, ar tū po Kairēs, ar Daugiaūsiūjū ar Menkiaūsiūjū; ar Išmintis Waldancziūjū ar Waldytūjū? D tai be dumōjant pajuntam, kad „Išmintis mūsų Szirdies yr apdengta su Tamsybē“. Wisur wieni Klajōjimai, jey ne tiesiog Melai bey Prigawimas, kad n'imanai ney kaip šaugotis, jeib ne czion arba tēn i Melagiū Zabāngus ir Spāustus n'iklūtumbei. Beje „wisi Zmonēs yra Melagei“. (Ps. 16, 11). Ale tacziau Dufelē trokšta Tiesōs lyg Tamsybėje sēdšis Szwiefōs trokšta, ir turētū nusiminti, kad tasai, kūrš apie sawę liudijēs: „Uš esmi Kelias ir Tiesa, ir Gywastis“, Tėwā už mus melsdams, kad jis mus Tiesoje paswestu, ne butu išreikškes, kad jo Žodis yra Tiesa Jon. 17, 17 ir pasiliekt Tiesa i wisus Amžius ir prie mūsų wisur tikt tiek Tiesōs, kiek mus per sawo

šitą parastaji Žodi apšvietusi šventōs Dwafēs Malonybe. Ger tai Dufelēi, kuri dūdasi mokintisi Diewo Zodziumi. — Tokius ir dar gražesnius Zodziumi kalbejo šitas Zodzio Tarnas. Potam Porą Giesmēs Perksmēliū pasigiedojuš papasakojo Wyškups Kahle iš siczion pat, Raštiniņks šitōs Draugystēs, kiek Wieszpats mūsų Draugystei ir ši Mētą jōs Darbe padēsēs, kiek Bybeliū bey Testamentū ji ar už pigę Prekę arba ir dyka išdalijusi, ir kiek ji šen ir tēn patirti gawusi, kaip Wieszpats Skaitimą sawo Zodzio žegnōjēs, kaip Dufeliū per šitą Skaitimą pabudintū bey priswertusiu ir taip toliaus. Galiaūsey išdalijo šitas Wyškupas Surinkimui pastujūsius tris Perksmēlius iš tōs Giesmēs „Szwenta Dwafē, mus atlankyk“ be giestant 60 Bybeliū Wargdieniū Rudikams prie Ultoriaus, kuriū 60 buvo tam i Baznyczią pawadinti, ir pagraudēno jūs ir wisą Surinkimą graudžeis Zodzies, Diewo Žodi myleti tą wartōti ir pagal tą elgtis. Iš Baznycziods išeinant pasistojō wis po du Kunigu prie kōznū Duriū su šidabrineis Bliudelis, Dowaneles ant Draugystēs Darbo rinkti, ir susiējo cze dwidešimt ir pustrēcziō Dolerio. Iš wiso gawau aš per wisą Draugystēs Mētą tai esti mū Mikelio iki Mikelio i mūsų Kāsę, kuri mán kaip jōs Rendantui padōta yra, Sukstanti dwidešimts ir tris Dolerius. Kiek už tai Diewo Zodzio yra išdalyta, ne galiu dabar iš Tikro pasakyti, rasi kitą Syk galēsū.

(Daugiaus pareis Num. 15.)

Rą weikia Kamarōs?

Kad aš ant mūsų Karalystēs Pasilaikimo nužwelgiu, tay mán wis atsidūd, tarši mēs wisi šiods Žemēs Zmonēs ant kōkio Ukruo Žuremis bēgā. Kaip Ukruas Wējū iš šiods ir tōs Szalēs apniktas Kartais wos gal ant sawo Kelio issilaikytis ir Wilniū daužomas tur swyrinēti weik ant šiods, weik ant antrōs Pusēs, aza bijotina, įsai galētū sudaužytas ar apwerstas suirti, ir tada Wēda tiems kurie tame Ukruo buwę; taip ir su mūsų Karalyste. Pirm pėrnay Merco wislab wis prie to paties pasiliko arba wis tikt pamazeliu persitaisē; ale po Merco, kas cze jau wiskas nusitikę. Jus tikt iki šiod to wiso menkay patirti gawot ir tankey ne žinojote, kōkioj Priegadoj mēs buwom ir ney manyte ne numānēte iš kiek Pawojumo mus mūsų Diewas išgelbēs, bet dabar jau noriu jums Negandas atfirandanczias wiernay parōditi, jeib ir jūs wisaddōs kur reik padētumbit mums šaukti: Wieszpatie, gelbēk mēs prapūlam.

Sau jus patyrete, kaip mūsų pirmjausey širtieji Deputiertai norėjo Zmonēs uždrausti karaliskus Mokeszczius mokēti ir kad butu Zmonēs jiems wisur klausę, tay butu Baisybē buwusi. Nesa Karalyste be Piningū ir ney wieną Dieną ne gal issilaikyti. Ale Zmonēs jaute, kad toksai Mokeszcziu Užgynimas yra bjauri Piktadėjyste ir Beprotyste ir neklaufe. Ale rasi ir labay butu klaufe, kad butu toks Zokānas jau pirm

to išdūtas buvęs, kad Mofesczius žmonės ne privalo mokėti, Deputiertams tai uždraudus. Nėsa tai butu kožnas, Mofesczius užgindams, sahyti galejęs o ir tikray mislijesi, kad jis pagal dūtūsius žokanus, o todeley ir Teisybę daras. Ale tokio žokano mės tū Gžės ne turejom ir Žeme pasiliko Pakājuje.

Ale dabar, mislikite tikray, antroji Kamara nor Žemės Dawada taip pėrtaisyti, kad wienai arba kitai Kamarai Wale tur būti karaliskūsius Mofesczius powisām užginti ir žmonėms tada Wale tūs ne mokėti. O tai taipo. Susijeskofite 7. Numeri Kelewojo ir pasiskaitykite czejau 108. Artikeli Žemės Dawado. Gze stow parasyta: „Karalystės Mofescziesi, iki šiol mokamieji tur ir toliaus mokėti buti.“ Gzitus žodzius antroji Kamara iš Žemės Dawado išbraukusi. Ji nor, kad wisi Mofescziesi kas Mės iš Naujo ant Karalystės gaspaddrisfojo Rokundo tur statyti buti, ir Kamaroms tur Wale būti šita wisa Rokunda užginti. Ministeri tai mislij, kad berods kas Meta tur šitas Rokundas abiejū Kamarū bey Ministeriū sušnekėtas buti, ale kol šita Meta naujasis Rokundas sušnekėtas, tur senasis pasilikti, jeib Žemės Baldime Wiskas Dawadė galėtu pasilikti. Bet ant to Deputiertai taip atsiliepa. Kad Ministeriams Wale Mofesczius prieš Kamarū Wale ūmti, tay jie ant Gálo mūsū po wisam n'atbós. Ka maczitu todel Kamaros ir jų Susnekejimai, jey Karalius su sawo Ministerieis Žeme waldo pagal sawo Pamegimā; mės jut tai powisām per Nieka. Ale kad mums Wale Mofesczius užginti, tay Karalius su Ministerieis Piningū ne turedami tur mūsū Wale išpilditi. O aš ne galiū užtylėti, kad tai pusėtinay ir Dieša. Ale tokiu Budu ir iširodo Melas esanti ta Misliis, kad trimis Maciems Žemėj b'esant, butent Karaliaus, pirmosios ir antrosios Kamaros, tay wisos trys lygen waldanczios, ne Karalius wiens, o ir ney kokia Kamara wiena. Kad man cze kytriusi, o rodos ir labay ismintingi žmonės sako, kad wisu trijų Maciū Suswienijimas ir Sutarimas Žemei ant didziós Žegnones turis buti tay aš tam ne galiū pritarti ir wis turiu atsiliepti, kad tay ne Dieša, nes tos trys Macies tur bewėk prieš šita šita statytis, o tada tarp jų ne koks Sutarimas bet Kowa, o iš tos Žemei nieku Budu ne gal ko Gero atsieitis. Galiausey tikt wiens Macies Wale tur nusiduti, ar Karaliaus, ar Kamarū, bet kad man Wale širtis, kieno Wale turinti Žemėj nusiduti, ar Karaliaus, ar Deputiertū, tay aš wis misliju, geriaus kad Karaliaus. Nėsa tasai nor Žeme ilgiaus waldyti ir je Žegnoneje sawo Giminei ant busencziū Gžesū išlaikyti, ir jam jós Palaima — pagal žmogisla Misli kalbant — tur daug labjaus rupėti, ne kaip kokia Deputiertui, kurs kelis Menesius Kamaroj sedėjęs Namūn pargryft; o kad ir per Deputiertū Ištarimus kas zin kokia Nepalaima butu ant Žemės užėjusi, tay pasfuy Karalius su Ministerieis teszinos, Deputiertui tai Nieko ne kenkia.

Deputiertui rods sako, kad kokiame Dalyke jie ne su Ministerieis sutardami, Mofesczius užgyne, tayjut gali Mini-

sterei pagal Žemės-Dawada Deputiertus Namūn pasusti ir Žemei dūti šwiežey širti, tay wisa Žeme lyg suditi turėtu tarp Karaliaus bey Kamarū; jey tie patys Deputiertai wėl atgryžta, arba rasi ir dar didesni Karaliaus bey Ministeriū Priesininkai, tay Žemės-Waldzia turejusi Neteisybe, o Kamara turejusi Teisybe; ale jey žmonės mato, kad Karaliaus Teisybe tur, tay jie geresnius Deputiertus i Kamara nusus. Bet tame Tarpe tikt keturis Menesius reikę Mofesczius mokėti, bet potam tol ne, iki kol Karalius su Kamaroms sutiks. Ale jut žinom, kaip su Škyrimais eit, ir kaip tūse tankiausey Sufczi Biršu gauna, ypaczey kad Demokratai drauge širia. Todeley su Mofescziū Užgynimu, jey Deputiertai ta Teisybe gauti, ant Gálo ir Karaliū pāti galėtu pawaryti. Rods kad Kamaros tikt tos Teisybės norėtu, mokamūsius Mofesczius permėginti ar jie ne per didi; ar tū ne wienām per daug, kitām per menkay uždėta, ir del to, kur reik pamazinti, o šitū wėl padangšiti, tay aš ney žodi prieš tai ne kalbėciau, nėsa tam jie pawadinti, tad jie Karaliūi pagėlbėtu už Palaima ir Teisybę Žemeje pasiprocewoti, o ir ta Teisybę jie tur turėti, jey kur naujū Mofescziū Ministeriei norėtu uždėti, ant to aštrej daboti, ar tū ir didis Reikals ir kad tūs išdalijant wisur būtu didziausioji Teisybe; sakau ta Teisybė aš jiems širdingay wėliju; ale kad jie tos Teisybės trofšta, pagal sawo Pamegimā Mofesczius powisām užginti, tai per daug, ir galėtu iš to dide Bėda atširaitis. Mislikime tikray; kad Deputiertai kaip nors sawo demokratiskoje ir bediemiškoje Prašmatyšteje, Pasipriesijine ir Pasididziawime prieš Karaliū, kaip pernay nusidawe, pasimislitu Mofesczius užginti, o žmonės jiems klausydami ir ne norėtu mokėti, kas iš to ant Gálo pastotu? Gze turėtu Karalius ar per Zalnerius — kol tie dar, kaszin kaip ilgay, klauso — per Newale ir Kraujo Praliejimā priversti, arba ar, jey Nepaklusnumas ir Maistas per macnus pastotu iš sawo Žemės bėgti ir sawo Karalyste, kaip Francuzijoje nusidawe, Demokratams palikti. Kokia Bjaurybe tada Žemeje pastotu, tay jut ne Reikals išdawaditi, o kada Žeme tikray užgintūsius Mofescziesis ne dwi-arba trilingay bet trisdesimteropay rasi ir šimteropay turėtu atliki. Wislab tay rodos ir prascziausei Šmincziesi powisām ne suaku ismanyti, ir man didi Dywai, kad tiek daug Deputiertū, butent 212 prieš 93 tos Misliės buwe, kad Kamaros ta Užgynimo Teisybę turincziós gauti;*) o ypacziesy turiu dywitis, kad tarp šitū 212 ir daug Urėde stowincziū randas, kurie butu galeje pamislikti, kaip jiems butu kad, Žemės Mofescziams pasiliowus, su wienu Sykiu wisa jų Uiga butu užginta. O daugiu daugiausey aš iš to dywijus ir smūtnijus kad ir Pons Kunigs Hein-

*) Tarp šitū 212 randas ir wisi Deputiertai iš Lietuwos butent v. Nagelein, Wander, Reuter, v. Sanden, Samradt, Pieper, Heinrich, Mak Lean, Brāmer, Bieth, Baumgart, v. Sauken.

rici iš Rintū tarp tū buvo; nėra kiek aš esmi tyres, tasai labay wiernōs Szirdiēs ir Garbeje laiko Diewo Žōdi. Už ne žinau, kaip šita Mišlis galėtu sutarti, su tūmi, kas Rymijōnams 13tame Perškryme parašyta ypacyey 6tame Perškmelije: „Dėl to ir Mezla-
mą turite mokėti, nėra Diewō Tarnai (tai esti Wyriausybe) yra tām statyti, kad jus apgintu. Ak kad ben ney wiens sawo Šminti ne aukščiaus statytu už Diewo Žōdi, nēs toji mus šep labay galėtu paklaidinti. Ak tad ben n'uzmirštumbim, kaip „mes turim stipresni prarakišką Žōdi, ir mēs geray darome, kad ant to dabojam kaip ant žvākės, šwiecziancziods tamsoj Wietoj ik Dienai austant ir Aušrōs žwaigzdei užtekant mūsų Szirdisa.“ 2 Petr. 1, 19.

Taygi māno Mišlis dabar ta yra, ar ji kām pamėgtu ar ne, aš ję wiernay ir trumpa pasakysu: Kamaronis, kadangi mēs tases turime, Wale tur būti, Mokeszczius permėginti, ir kur jū per daug issirastu pamāzinti; o Ministeriams ne tur Wale buti daugiaus Mokeszcziu ūzdėti, kad Kamaros ispranda, kad tū n'esa Keikals; ale Mokeszczius iš Pasididžiawino, Pasipriesijimo ir Keršto pomisam ūzginti tai pries Diewo Žōdi ir Žemei ant didžiausios Prapulties.

Bet kas dabar šime Mesutarime antrōsiōs Kamarōs bey Ministeriū nusidūs ir ant kieno Pusēs pirmoji Kamara wersis, ne galime žinoti. Ale mēs wisi n'uzmirškime Maldoje Wiešpatiespi šaukti, idant jisai, taip Karaliui su Ministeris, kaip ir Deputiertams Szwiešōs iš Aukštybēs sutektu, jeib tie Sandoroje su kils kitu israštu, kas Žemei ant Palaimōs yra, ir kad mums ne weikeny wēl škirti reiktu.

Wisokia žine.

Panedieli 15. Oktoberi mūsų Karaliaus Gimimo Diena. Kas mums kaip Krikščionims toje Dienoje pūlas, jau jūs patys žinosit. (1 Tim. 2, 1—3.)

Dangus jau rodēs buvo imanytinay nusigaidrijēs, kadangi jau ir drutėji Ungarū Festunga Komorn šiosa Dienosa Esterreikiams pasidawusi, ale tacziau iš Pėtu Kāmpo prasideda ukstytis, ir jau iš Solo girdime Ing Perkūnus graujant. Žemēs Wiešpaczei jau wēl pykinasi pries kils kitą. Jus jau žinote, kaip Turkū Ciecorius ne nor Kossutą ir kitus ungariskūsius Maistininikus, i Turkiją nubėgusius, Esterreikiū Ciecoriui išdāti. Iš to šisai supykēs anam sakydino, jey anš Bėgunūs n'isbdūsēs, tai jis jo Žemę Karū aptraukēs. O kadangi tarp ungariskū Maistininikū ir daug Lenkū, Rusū Ciecoriui priklausančių, randas, tay tasai Esterreikiū Ciecoriui pristoj. Ale Turkū Ciecorius, Enge-

lenderiū bey Francūzū Pasuntiniū pakusints, atsiliepe kad jis Nieku Budu ne noris Išdawėju tū pastoti, kurie i jo Upgynimā pasidawę. Taip drasey jisai wargu kalbėtu, kad jisai ant Englanderiū bey Francūzū Pagalbōs ne pasitiketu, kadangi tie Rusams bey Esterreikiams jū Maci pawyd. Kaszin kas cze dar ant Galo gal pastoti. — Taipojau Frankfurte, kur Ercikis Johannis sawo Sostą tur, wis naujas Waidas randas tarp mūsų Žalnieriū bey Baierū*). Die jau kelis Kartus tenay kaur Muži pakėle, kad keli kaip iš Prūsū taip iš Baierū smertnay izeisti. — Lygiu Budu ir Ercikystėje Szleswig wis dar Nepakajus. Szaurinėj Dalije šitōs Ercikystēs gywėna Dėnū Žmōnēs, tie rodēs tiems trims Waldonams, apie kuriūs 13 tame Numerije kalbėjau, klauso, ale ne taipo Wofeczejie Žmōnēs, šaurinėj Dalije gywenantieji. Die nū tū trijų Waldōnū Nieko ne nor žinoti, ir nor stowėti po Holsteiniškē Waldziā. Bet koku Budu jie stengias, geriausey iš wieno Paweikflo ispažisite. Mieste Husum atraše Burgemistras Waldonams, kad jis jūs per sawo Wyriausybe ne laikas. Die jam atsiliepe, kad jie ji iš Urėdo statyse, jey jis ne klausysēs. Bet jis ne klause. O jie ji nustatę iš kitur kitą ant to Urėdo pawadino, bet Miesto Žmōnēs tam ikeliaujant Maistą pakėle, kad ji Prūsū Žalnieriui apginti turėjo, ir jis niekur ne gal dėl Žmoniū Papykio pasiroditi. Bet jam i sawo Wietą istojus wisi Pōnai po jūmi stowintieji pasake, kad jie jam ne klausyse. Ir tie tape nustatyti, bet kaip kitū i anū Wietą istatyti bande, tay ney wiens ne norejo šitus Urėdus priimti. Kitur Miestas sukiles Piningū Kafēs išplēs ir tas nugabėna pas Holsteiniškiu Ponus. Taipojau kaip tik imano Waldonams Szleswigio Wofeczejie Apmaudo padaro. Bet tai yra didis Beprotumas ir Nedekingyste pries mūsų Karaliu. Kad tas ne būtu jūs ūzstojes, tay jie po Wisam i Dėnū Wale butu parėję; o ir dabar, kad Waldōnai ne trimōdami jūs prastōtu, tay umay Dėnai ateitu o tie jūs taip ne czėditu kaip jie dabar czėdijami, ir jūs sumaldytu. Bet idant wisa tą Dalyską geriaus permanytumbit, persiskaitykite, kas Keleiwjo trecziamē Numerije, apie Pakaju su Dėnemarkiu parašyta.

*) Iš ko ta Napykanta kilusi, Keleiwis jau 6tame Numerije (apie Wōkēs Wienybe) papāsakojo.

Prekė Karaliaucziuje Itaji Oktoberi.

Kwiecziei 48—63 Sgr.; Rugiei 24—27 Sgr.; Mėzei dibiejti 24—26 Sgr.; majiejti 18—22 Sgr.; Awizēs 14—16 Sgr.; Žirnei, rain. 35—40 Sgr.; balt. 30—33 Sgr.; Kopūtēs 20—24 Sgr.; Szienis 14—15 Sgr. už Centneri; Szaudai 90 Sgr. Kapa. Swiestas 12—15 Aukf. Cibulēs 2 Sgr. Mācz.